

B.

Scrierea cu litere latine.

27. Coloniștii romani din Dacia până la invaziunea barbarilor în aceste țări cum că s-au servit la scris de literele latine este lucru sigur, dupăcum probează inscripțiile. După timpul însă cînd încetează inscripțiile (255) până în timpul cînd aflăm urme de limbă românească scrisă de Români nu putem ști de ce fel de caractere se vor fi servit. Cînd încep monumentele limbistice românești, aflăm numai decît întrebuițat alfabetul chirilic atât pentru limba scrisă cît și pentru cea populară după ortografia făcută mai sus cunoscută.

Alături cu scrierea chirilică însă, de la sfîrșitul secolului XVI încocace, aflăm și pe cea latinească; și în ce privește mersul treptat al scrierii cu caractere latine până la an. 1860, cînd scrisoarea chirilică a fost aproape cu desăvîrșire părăsită, vom nota următoarele.

28. Cea dintîu încercare de a scrie cu litere latine a fost făcută de marele logofăt al Moldovei, *Luca Stroici*, care între anii 1591 și 1595, cînd se afla exilat în țara leșască împreună cu Ieremia Moghilă, a scris în mod fonetic, parte după sistemul leșesc, parte după cel italienesc, tatăl nostru, publicat la 1597 de *Stanislaw Sarnicki* în *Statuta y Metrica Prywilejow Koronnych, Cracovia*, unde l'a descoperit D.-I. *Hasdeu*.

Același mare logofăt s'a iscălit cu litere latine în